

שלושים לפטירתו של איתן ז"ל

ביום ראשון התקיימה באודיטוריום החדש במכללת תל-חי אזכרה לאיתן גדליזון ז"ל במלאת שלושים לפטירתו. האולם המכיל כמה מאות מקומות היה מלא עד אפס מקום ואנשים ישבו גם על המדרגות. היו שם כל המי-ומי שרים לשעבר, מנכ"לים, פרופסורים, ראשי קרנות, מרצים ועובדים של המכללה והרבה חברי כפר הנשיא, וזאת כמובן בנוסף למשפחה. הטכס שארך כשעתיים אורגן ע"י רותי והמשפחה יחד עם המכללה ובעזרת הדסה שלנו ודודו פלמה. דודו הנחה את הטכס באופן ששיקף את האהבה והכבוד שהציבור רוחש לאיתן. רותי פתחה את הערב בדברי הספד משלה, הדסה, הצחיקה אותנו, כפי שהיא עושה תמיד במצבים כאלה, צחוק שדוחק מעט הצידה את הדמעות, וקרן הודתה בסוף בשם המשפחה. בין לבין דברו חברים של איתן, מנהלי החברה להגנת הטבע בהווה ובעבר, יו"ר חבר הנאמנים של המכללה, בייגה שוחט, נשיא המכללה, יו"ר הסתדרות הסטודנטים ואחרים. ארבעה סרטים שהוכנו ע"י סטודנטים של תל-חי הוקרנו. בשניים מהם רגשו אותנו קרן ודור ששרו שני שירים, וברקע תמונות מחייו של איתן עם המשפחה. ושני סרטים נוספים על איתן, כולל דברים שבהם איתן מדבר אל קהל, אל המצלמה, אל הצלמים והוא כל כך חי, וכל כך נוכח עד כאב.

אני מצרפת כאן את הדברים אשר אמרתי כנציגת הקיבוץ:

איתן היקר שלנו,

בספר מלכים ב' פרק ב' מסופר: "והנה רכב אש וסוסי אש ויפרידו בין שניהם, ויעל אליהו בסערה השמים. ואלישע רואה והוא מצעק: 'אבי אבי! רכב ישראל ופרשיו'". ואני עומדת ורוצה לצעוק: "אבי אבי, רכב ישראל ופרשיו, איתן נלקח מאתנו בסערת אש בעודו ממריא השמימה."

אהבתי והערכתני אליך, איתן, התפתחו לאט ובהתמדה. בתחילה מצאתי עצמי לא פעם בצדו השני של מתרס הויכוחים אתך, אם זה בעניין מפעל המים בירדן ההררי, או בכביש הכניסה לקיבוץ, ואם זה הויכוח הקשה ביותר בעניין השינוי בקיבוץ. אתה ראית מוקדם מאד את הצורך בשינוי, ואילו אני נאחזתי בישן, ופחדתי מהרעיונות שאתה העלית. מה ששינה את דעתי, לבסוף, לא היה דווקא הסבלנות שלך והנכונות שלך לדבר ולהסביר לי ולשכנע אותי, אלא התחושה שאתה אוהב את כפר-הנשיא לא פחות ממני, וכנראה שאין לך כוונה להרוס את הקיבוץ, ואולי נכון יהיה ללכת בכיוון שאתה מציע. ואכן, בשעה שלרבים מהשותפים לך בדרישה לשינוי, לא הייתה הסבלנות והנכונות להמתין לשינוי ולפעול על מנת שיתקבל ע"י הרוב הדרוש, ביניהם בנים שלנו, בשר מבשרנו, והם עזבו אותנו, ואילו אתה קשרת את גורלך בכפר הנשיא, ועשית יחד אתנו את הדרך הארוכה, באורך רוח ובמאמצים בלתי פוסקים לשכנע. לאורך כל השנים האלה, בכל תפקיד שמלאת מצאת את הזמן והמרץ להשתלב במהלכים חשובים בחיינו כאן. בשנים האחרונות הייתה לי הזכות להשתתף אתך בתהליך שינוי המבנה הארגוני בכפר-הנשיא, הקמת המועצה והחברות המשותפת בה. גולת הכותרת הייתה הפעילות האינטנסיבית להשגת הסדר החובות, שהעלה אותנו על פסים חדשים, ושאתה היית שותף מלא ופעיל במימושו.

בראשית ההיכרות שלי אתך, יצאתי לטיול משק לסיני, טיול שאתה ארגנת והדרכת. הערכתני מאד את הארגון, הערכתני מאד את ההדרכה, אבל מעבר לארגון המעולה וההדרכה המצויינת, היה בטיול הזה ערך מוסף שלא הכרתי לפניו. מהרגע שנכנסנו לסיני, ולאורך הטיול כולו, בנית את ההדרכה כך שתארג לפנינו מערכת שלמה, שבה משתלבים גיאולוגיה, גיאומורפולוגיה, אקלים, צומח חי ואדם, כשכולם משפיעים ומושפעים זה מזה. בשיחת הסיכום נסגרה התמונה האקולוגית ששילוב מרכיביה גדול מהסך הכל של כולם.

אני נזכרת בטיול זה, כי במשך השנים ראיתי אותך פועל בדיוק באותו האופן. לא זו בלבד שניחנת בחזון וראיה למרחוק, ידעת תמיד ליצור את הסינרגיה שבין מרכיבים, שלכאורה כלל אינם קשורים זה לזה, וליצור שלם שהוא גדול וחזק מסך כל מרכיביו. וכך העלית את החברה להגנת הטבע, ממצוקות כלכליות ואחרות שאיימו להפילה, לענק איתן שיש לו המשאבים והדרכים להוציא לפועל את שליחותו החשובה. וכך גם במכללת תל-חי, הוצאת את המכללה מנקודת שפל הנמוכה ביותר, והפכת אותה תוך מספר שנים (כולל אלה שבתוך ולאחר המלחמה) לאחת המכללות המובילות בארץ, ובוודאי למכללה שקצב התפתחותה הוא המרשים ביותר בכל הארץ.

גולת הכותרת של מפעלך במכללת תל-חי הייתה הקמת הקמפוס החדש, בו אנו נפגשים עתה לזכור אותך. הייתי כאן בטכס חנוכת הקמפוס. ראיתי אותך זוהר מנחת, ועסוק בתכניות העתיד, ושמענו את דור שלך מנגן בסקסופון. רציתי מאד להביא לכאן את כל חברי הקיבוץ כדי שיראו את המקום הנפלא הזה. בשבוע שבו נקרעת מאתנו היינו אמורים לקיים פה ישיבה מיוחדת של המועצה של כפר-הנשיא. בשיחתנו האחרונה עסקנו בעדכונים. את הישיבה קיימנו לבסוף בקיבוץ, ורובה הוקדש לשיחה על השפעתך הגדולה על כפר הנשיא, ולחלל שנוצר עם לכתך.

איתן, נלקחת מאתנו ואתה בהמראה, ואנו נותרנו כאן על האדמה, המומים, וחסרים אותך. אנו זוכרים אותך, איתן, כמי שלא היו אצלו הנחות לאנחות ולקיטורים. זיכרון זה, יחד עם הכוחות המופלאים שמרעיפים עלינו רותי והמשפחה ינחו אותנו, כשאנו בוחרים לאסוף את כוחותינו ולהמשיך בדרך שמכתיבה אהבתנו לך ולכפר-הנשיא.

תמר וולפין

הַלֵּךְ נֶפֶשׁ / רחל

הַיּוֹם הַלֵּךְ וְהָחֵשׁ יָהּ,	סִבְיָה שְׁחִיר מִרְחֵב שְׁדוֹת	אֵךְ לֹא אִמְרָה פִּי הַגֹּרֵל,
דָּעָךְ הַיּוֹם.	מִרְחֵב אֵלִים;	גֹּרֵל רוֹדֶה,
זֶהָב מוֹעֵם צָפוֹ שְׁחָקִים	הַרְחִיק שְׁבִילִי – שְׁבִילִי בֹדֵד,	אֵלֶךְ בְּגִיל לִקְרֹאת הַכֹּל,
וְהָרִי רוֹם.	שְׁבִילִי שׁוֹמֵם...	עַל כָּל אוֹדָה!